

Ellemann-Jensen (V):

Det er karakteristisk for de forlig, som socialdemokratiske mindretalsregeringer laver og har lavet i de senere år, at man samler forligsparterne og binder dem grundigt sammen til enighed om en række komplekse og tit indbyrdes usammenhængende ting, endnu før disse er bragt til første behandling i tinget. Det gør, at man på mange punkter er blevet enige om nogle ting, som man ikke har haft lejlighed til at arbejde rigtig grundigt igennem, og hvorom forskellige oplysninger ikke har haft lejlighed til at komme frem. Jeg kan måske minde om, at den såkaldte smalle venstregering i sin tid arbejdede på en anden måde. Den lagde sine forslag frem i folketinget, og når man havde været igennem en første behandling, begyndte man at finde forligspartnere. Så havde man haft en diskussion, så var tingene gennemarbejdede. Det er altså ikke den politik, socialdemokratiske mindretalsregeringer følger.

Derfor er der sket det i denne sag, at man pludselig opdager, at en række virkninger af et lovforslag, som man har pakket ind i et forlig, ikke har været rimeligt oplyst. Man har haft forkerte oplysninger fremme. Man har truffet beslutninger på et forkert grundlag. Det er udtryk for en enestående foragt for folketingets arbejde, hvis man bare vil blæse på dette og afvise en anmodning om at afbryde en tredje behandling, sådan som anmodningen er kommet nu, så man får lejlighed til grundigt at undersøge, hvad det egentlig er for et grundlag, man har truffet nogle afgørelser på.

Venstre må anbefale, at folketingets tredje behandling af dette lovforslag afbrydes, så vi i udvalget kan få sikkerhed for, at alle ting er rimeligt belyst, før der stemmes om dette lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Der kan ikke være tvivl om, at det er væsentligt, at grundlaget er i orden, og derfor bør de oplysninger, der nu er kommet frem – og muligvis flere, der kan komme frem – være med til at danne grundlag for afgørelsen i denne sag. Jeg finder det arrogant, at man ikke vil gå ind på tankegangen om, at man skal have grundlaget i orden. Det bør enhver minister gøre, det bør et regeringsparti gøre,

og det bør også de, der har indgået aftale med regeringspartiet, klart gøre.

At der er noget, der ikke er kommet på plads, viser den lange tale, som skatteministeren måtte holde heroppefra, og det forsvaret, hr. Camre måtte komme med for at køre sagen igennem. Der er noget, der ikke er kommet på plads, noget, der bør komme på plads, og derfor bør begæringen om en afbrydelse af denne tredje behandling tages til følge.

Det har været væsentligt for os, der har skullet tage stilling i denne sag, at lytte til de henvendelser, der er kommet fra Dansk Metal, afd. 16, og også til den deputation, der under ordførerskab af vor folketingskollega hr. Hans Jørgen Jensen på de beskæftigedes vegne gjorde opmærksom på, hvordan forholdene egentlig var i charterbranchen. Desværre har det altså ikke gjort indtryk på forligspartierne endnu, men det kunne jo være, det kom til at gøre det, når de rette oplysninger bliver gjort til genstand for drøftelse i udvalget.

Ud fra dette og slet ikke ud fra noget som helst ønske om, at skatteministeren i denne forbindelse skal stå særlig meget til regnskab – han burde have givet nogle oplysninger, der havde været bedre, det er noget andet – bør der ske en afbrydelse af behandlingen her, således at sagen kan blive klarlagt fuldt og rent.

Tang Sørensen (FP):

Jeg skal undlade at beskæftige mig med konsekvenserne af charterafgiften. Det, der kalder mig på talerstolen, er, at det, vi oplever i øjeblikket, for mig at se er beskæmmende for folkestyret og beskæmmende for folketinget. Der står heroppe på talerstolen en række politikere, der mere eller mindre forsøger at lægge vægt på urigtige oplysninger, der er givet i et af folketingets udvalg. Der står heroppe en politiker, en erfaren politiker ved navn hr. Bernhard Baunsgaard, der fra folketingets talerstol indrømmer, at der i skatte- og afgiftsudvalget er givet urigtige oplysninger, men alligevel vil han stemme for, at sagen skal gå sin gang, at sagen ikke skal sendes tilbage til folketingsudvalget.

Med det omdømme, der efterhånden er ude i befolkningen af det politiske liv, med det omdømme, regeringen nyder ude i be-